

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Conselldelectors:

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Miquel Berga

La pàgina 287

L'escriptor Vicenç Pagès practica, també, la crítica literària, un gènere en el qual ha marcat un estil propi. En una de les seves darreres ressenyes, a *L'Avenç*, recomana la lectura d'una novel·la de Sandro Veronesi, però això sí, "aturant-nos a la pàgina 287". Tot el que ve després no li sembla a l'alçada de l'anterior. El crític pensa que el relat, passada aquella pàgina, perd l'elegància i la gràcia i que ja no sembla del mateix autor. Davant d'això aconsella al lector que s'estalvi el que segueix per "retenir el millor d'un llibre altament recomanable". L'admirable crític aplica al llibre un principi perfectament generalitzable en múltiples aspectes de la vida. Quantes coses no haurien acabat bé si haguessin acabat quan tocava! La gestió dels finals és un dels grans temes de l'existència i es manifesta en tota mena d'àmbits. Quin és el moment just perquè marxin els convidats d'un sopar? Quin és el moment precís en el qual un dramaturg ha de decidir escriure "teló" per tancar una obra? Quants polítics no tindríem encara avui d'honorables referents si haguessin sabut plegar abans d'espatllar-ho tot? Per no parlar de les relacions humanes. Quantes amistats no s'hauran perdut per voler-les allargar més enllà del raonable? I de quantes parelles no en tindríem un record magnífic si s'hagués optat per deixar-les a temps i "retenir-ne el millor" com diu Pagès de la novel·la? Quan hem de donar per acabat un article? La temptació de voler allargar el final ho sol embolicar tot. En fi, els paletes ho saben més bé que ningú: a les obres, com a la vida, sempre te la jugues amb els acabats.

EDITORIAL

Un any del temporal 'Glòria'

Quan fa un any que el temporal 'Glòria' provocava greus danys a tot el litoral català i en zones properes als principals cursos fluvials del país, el balanç de la reconstrucció de les zones afectades és, en general, negatiu. Tot i les reiterades peticions i reivindicacions dels ajuntaments i consells comarcals, part de les inversions necessàries continuen pendents de materialitzar-se, excepte, sortosament, les més urgents, com ara els dos ponts que la Tordera es va endur prop de la seva desembocadura. El litoral català, sobretot, continua en un estat precari, pendent d'obres importants que haurien de completar les que es van fer, de manera urgent, l'any passat,

després dels cinc dies d'un temporal com feia molts i molts anys que no s'havia vist en un mes de gener.

Una de les zones més afectades i que, a més, ha vist com el mar torna a fer-hi importants destrosses, és el delta de l'Ebre. La barra del Trabucador, que es va trencar en dues ocasions l'any passat i que ara s'ha tornat a inundar després del pas de la borrasca 'Filomena', és la mostra més clara de la deixadesa institucional cap a una zona i un paratge que necessiten solucions urgents. El més greu de tot plegat és que es coneix el remei, però no s'aplica: fer arribar al Delta els sediments que fa anys que queden encallats riu amunt als grans

pantans. Mentrestant, l'única cosa que es pot fer és abocar centenars de tones de sorra al Trabucador, un pègat que, si continua el previsible augment del nivell del mar i no s'hi fan arribar els sediments de riu amunt, deixarà de ser una solució factible.

El temporal 'Glòria' va ser una mostra clara de com el canvi climàtic ja ens està afectant des de fa temps, de manera que les situacions meteorològiques extremes, temporals, seques, calorades, fredorades, ja són cada cop més habituals. Una amenaça que ja és una realitat i que, malauradament, els principals governs i les organitzacions mundials afronten amb la parsimònia habitual.

La foto

Allà on va començar tot. El centre de Wuhan, ahir, ple de gent anant a comprar. Fa un any aquesta ciutat xinesa va alertar el món de la gravetat del coronavirus ■ EFE

La frase del dia

Marc Ramentol

SECRETARI GENERAL DE SALUT

“No estem en una zona de seguretat, no hem de confondre la millora dels indicadors amb una seguretat epidèmica”

De set en set

Per què el TSJC va decidir mantenir les eleccions el 14-F? La resposta la trobareu a l'enquesta electoral del CIS –pagada amb diner públic– que aquesta setmana donava per primera vegada la victòria electoral al PSC.

Per què el PSOE hauria de voler endarrerir les eleccions, si el CIS augura per al febrer una pujada de 17 a 25 escons per al PSC, i una patacada dels partits independentistes? Per què ajornar-les si, en aquests moments, Salvador Illa és el candidat més ben valorat i el preferit dels catalans per ser president, segons l'enquesta oficial? Per què allargassar al càrrec un ministre que ja ha dit

La resposta la té el CIS

Marina Llansana Rosich

que plegava i que ja deu tenir el relleu escalfant a la banqueta? Pels assessors polítics del PSOE la pandèmia no deu ser motiu suficient per deixar perdre una oportunitat així.

El govern espanyol ha tornat a actuar com sempre: intervenint l'autogovern de Catalunya. Aquesta vegada no ha necessitat aprovar un 155, n'ha tingut prou de moure els ressorts de la justícia. De la mateixa manera que el 21-D del 2017 vam anar a votar per imposició, ara ens tocarà fer el mateix, i en plena pandèmia.

Es tracta del moviment més vergonyosament electoralista que ha fet el PSOE, que vol guanyar les eleccions ca-

talanes al preu que sigui. Una operació d'estat que força la data electoral, força les enquestes, força la inhabilitació del conseller que ha d'organitzar les eleccions i força el relat d'un suposat efecte Illa a televisions i xarxes. I el més vergonyós de tot és que el beneficiat d'aquesta operació és el ministre de Sanitat, la persona que suposadament hauria de protegir la salut de la ciutadania.

I davant d'aquesta immoralitat, hem d'anar a votar? La resposta també és al CIS: sí. Perquè l'enquesta assegura que la majoria independentista al Parlament trontolla, i perquè aquest despropòsit només el paren les urnes. A l'efecte Illa només el pot parar l'efecte democràcia.